

[Lone Møller]

kring den 18. februar. Hvis det er tilfældet, så mener jeg, at der er rigelig tid til at foretage en ordentlig vurdering af rapporten.

Mariann Fischer Boel (V):

Da lov om voksenuddannelsesstøtte blev behandlet i foråret 1988, indgik det i lovforslaget, at kulturministeren skulle fremsætte forslag i Folketinget om revision af loven senest i indeværende folketingssamling. Det ligger i det lovforslag, som vi har til behandling i dag, at revisionen udsættes til folketingssamlingen 1992-93.

Jeg synes, det vil være fornuftigt, at vi oversender forslaget til udvalgsbehandling og så i øvrigt afventer de igangværende forhandlinger om aktivering og beskæftigelse, altså Zeuthenudvalgets arbejde, og at vi afventer de evalueringresultater af VUS-forsøgene, som også kommer på bordet i løbet af foråret.

Derved kan vi få en bedre udnyttelse, forhåbentlig, af alle de ressourcer, der i dag bruges på området, og her tænker jeg også på de midler, der bruges i AMU og i hele uddannelsesstilbudsordningen. Jeg tror, vi kan få en meget bedre udnyttelse af pengene på en anden måde.

Venstre støtter altså forslaget om udsættelse af revision af loven.

Ebba Strange (SF):

Jeg må indrømme, at jeg undrede mig lidt, da jeg så dette lovforslag fra kulturministeren, for kulturministeren ved jo godt, at vi den 23. oktober her i salen behandlede et forslag fra Det Radikale Venstre om ændring af lov om voksenuddannelsesstøtte, og det er ikke ret mange dage siden, vi fik svar fra kulturministeren på nogle spørgsmål, vi havde stillet i udvalget vedrørende dette forslag.

Hvis man ikke ønsker den ændring, som De Radikale foreslår, kan man selvfølgelig sige nej til den, og så kan man komme med dette her forslag; men SF siger nej til kulturministerens forslag i dag, fordi vi er midt i et arbejde, som vi i hvert fald skal gøre færdigt. Det vil jo vise sig, om vi bakker op bag det radikale forslag, når vi får evalueringsrapporterne. Der er jo da trods alt et stykke tid, til folketingsåret er slut, og sådan som kulturministerens forslag ligger, siger vi nej fra SF's side.

Poul Nødgaard (FP):

Da Fremskridtspartiets ordfører, hr. Køpke Christensen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre Fremskridtspartiets syn på sagen:

Den 17. marts 1988 behandlede Folketinget et lovforslag om betalt frihed til uddannelse. Både Venstre og De Konservative tog på daværende tidspunkt skarp afstand fra dette forslag. Bl.a. sagde den konservative ordfører, fru Pia Christmas-Møller: »Er det ikke gået op for SF, at vores omkostningsniveau skal nedbringes og ikke øges for at sikre danske virksomheders konkurrenceevne og dermed danske arbejdspladser?«

Venstres daværende ordfører, fru Britta Schall Holberg, kom med følgende udtalelse: »Derfor bliver vi nødt til at sige, at der ikke er råd til den ekstravagance. Jeg ser heller ikke, at der er sagligt belæg for den, når der er så stor søgning til alle de former for uddannelse uden for arbejdstiden, som der er i dag.«

Det var altså holdningen fra de to regeringspartier, vi har i dag, som klart gik imod princippet om betalt frihed til uddannelse, og det er jo klart, at det er det, det går ud på.

Den 2. januar 1992 kunne man i Morgenavisen Jyllands-Posten læse et i bund og grund Fremskridtssynspunkt fra undervisningsminister Bertel Haarder, hvori han klart udtrykker samme holdning, når det drejer sig om betalt frihed til uddannelse. Undervisnings- og forskningsministeren gør bl.a. opmærksom på, at det drejer sig om store udgifter med en særdeles lille virkning.

Samme minister gør sig til talsmand for, at man ikke bør bruge arbejdstiden til undervisning, men at undervisning skal foregå i fritiden. En meget logisk Fremskridtsholdning, der viser ganske sund fornuft. Undervisnings- og forskningsministeren oplyser i samme indlæg, at problemet jo netop er, hvad det vil koste, når alle disse flittige hverdagsmennesker, der tager uddannelse i fritiden, opdager, at de er til grin, og forlanger ret til at uddanne sig i arbejdstiden, og hvad vi reelt får for de svimlende beløb, det drejer sig om. Det bliver, som ministeren ganske rigtigt udtrykker det i Jyllands-Posten, dyrere, end da højskoleeleverne fandt ud af, at de var idioter, hvis de ikke fik det offentlige til at betale bistandshjælp eller dagpenge under opholdet på en højskole.